

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENÍ DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA CYWILNEGO, POSTĘPOWANIA CYWILNEGO

19 WRZEŚNIA 2023 R.

1. Od wyroku sądu rejonowego należy wnieść apelację, zaskarżając wydany wyrok w części oddalającej powództwo (pkt 2 zaskarżonego wyroku) oraz w części obejmującej rozstrzygnięcie o kosztach procesu (pkt 3 zaskarżonego wyroku).
2. Wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi więc 47 500 zł.
3. W apelacji należy sformułować wniosek o zmianę wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda 47 500 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 9 września 2022 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu. Ponadto w apelacji należy zgłosić wniosek o kontrolę w trybie art. 380 k.p.c. postanowienia sądu rejonowego o pominięciu dowodu z przesłuchania świadka Haliny Kupiec (patrz punkt 7 poniżej) oraz zgłosić nowy wniosek dowodowy (art. 381 k.p.c.) o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy celem ustalenia wartości nowych paneli lustrzanych, które uległy zniszczeniu oraz kosztów ich montażu, a także demontażu paneli zniszczonych (patrz punkt 9 poniżej).
4. Treść zadania nie daje podstaw do formułowania wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.
5. W odniesieniu do oddalonego w części żądania zapłaty kary umownej z uwagi na uwzględnienie przez sąd podniesionego zarzutu potrącenia, należy podnieść przede wszystkim zarzut naruszenia **art. 483 § 1 k.c.** poprzez jego błędną wykładnię. Z treści przepisu wynika, że zastrzeżenie kary umownej może dotyczyć jedynie nienależytego wykonania lub niewykonania zobowiązania niepieniężnego. Niedopuszczalne jest natomiast zastrzeżenie kary umownej na wypadek zwłoki w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Zastrzeżenie takie, jako sprzeczne z ustawą (art. 483 § 1 k.c.) jest nieważne (art. 58 § 1 i 3 k.c.). W efekcie pozwanemu nie przysługiwała wierzytelność stanowiąca przedmiot dokonanego potrącenia, zaś dokonane potrącenie nie skutkowało umorzeniem wierzytelności powoda. Sąd rejonowy dokonał więc nie tylko błędnej wykładni art. 483 § 1 k.c., ale również błędnie zastosował w tej sprawie **art. 498 § 2 k.c.** Powodowi należała się więc kara umowna w pełnej wysokości.
6. W odniesieniu do roszczenia o zwrot zaliczki w kwocie 20 500 zł podstawowy zarzut powinien obejmować naruszenie prawa procesowego – **art. 253 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c.** Pokwitowanie, na które powoływał się pozwany chcąc zwolnić się z obowiązku zwrotu dochodzonej kwoty stanowiło dokument prywatny wystawiony przez osobę trzecią – brata powoda. Tym samym zgodnie z art. 253 k.p.c. w wypadku dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. Zważywszy, że powód zaprzeczył prawdziwości tego dokumentu, ciężar wykazania jego prawdziwości obciążał pozwanego

i to on powinien ponieść konsekwencji niewykazania jego prawdziwości. Z tych względów należało również podnieść zarzut naruszenia **art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 299 k.p.c.** w odniesieniu do oceny zeznań pozwanego w tej części, w której sąd uznał je za wiarygodne z uwagi na zgodność z treścią powyższego dokumentu, którego prawdziwość nie została w tej sprawie wykazana.

7. W odniesieniu do roszczenia odszkodowawczego w pierwszej kolejności należało podnieść zarzut naruszenia **art. 233 § 1 k.p.c.** w odniesieniu do oceny zeznań świadka Łopaty w zakresie, w którym twierdził on, że panele lustrzane były już zniszczone w chwili, gdy jego ekipa weszła na montaż. Zeznania te pozostają w sprzeczności z zeznaniami powoda, który wskazał, że osobiście wpuścił ekipę S. Łopaty do domu i panele nie były wówczas uszkodzone. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Łopaty i odmówił w tym zakresie wiary zeznaniom powoda podnosząc, że w przeciwieństwie do powoda świadek nie jest zainteresowany rozstrzygnięciem tej sprawy, a tym samym jego zeznania mają walor zeznań obiektywnych. Sąd pominął jednak istotną okoliczność, którą wprost przyznał świadek Łopata, że w wypadku gdyby powód skutecznie dochodził od pozwanego odszkodowania za zniszczone panele i gdyby okazało się, że doszło do tego zniszczenia przez ekipę S. Łopaty, pozwany miałby regres w stosunku do świadka Łopaty. Ponadto sąd niezasadnie pominął dowód z zeznań świadka Haliny Kupiec zgłoszony celem wykazania faktu, że panele lustrzane zostały zniszczone przez pracowników pozwanego oraz celem wykazania, że nie były one zniszczone przed przystąpieniem przez pozwanego do prac montażowych. Sąd rejonowy w tym zakresie naruszył **art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c.** uznając, że dowód ten zmierza jedynie do przedłużenia postępowania. Istotność tego dowodu dla rozstrzygnięcia sprawy, zwłaszcza w świetle zeznań świadka Łopaty i zeznań powoda wskazującego, co przekazała mu świadek H. Kupiec, nie powinna budzić wątpliwości.
8. Oddalając roszczenie o zapłatę odszkodowania sąd rejonowy naruszył również przepisy prawa materialnego – **art. 429 k.c.** poprzez jego błędne zastosowanie oraz **art. 474 k.c.** poprzez jego niezastosowanie. Szkoda wyrządzona została powodowi w ramach relacji kontraktowej łączącej go z pozwanym. Tym samym odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego za szkodę wyrządzoną przez osobę, z której pomocą zobowiązanie wykonywał, powinna być rozpatrywana również w ramach art. 474 k.c. Przepis ten, odmiennie niż art. 429 k.c., nie uwalnia dłużnika od odpowiedzialności z uwagi na posłużenie się przy wykonaniu zobowiązania podmiotem profesjonalnym. W efekcie bez znaczenia pozostaje fakt, że S. Łopata, który wykonywał montaż kuchni, trudni się zawodowo, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pracami wykończeniowymi i montażowymi. Możliwy zbieg odpowiedzialności *ex delicto* i *ex contractu* wynika wprost z **art. 443 k.c.** Możliwe jest więc podniesienie zarzutu naruszenia również tego przepisu.
9. Ponadto oddalając roszczenie odszkodowawcze sąd rejonowy podniósł, że strona powodowa nie udowodniła wysokości poniesionej szkody, gdyż dla jej oszacowania konieczne były wiadomości specjalne, zaś powód nie złożył wniosku o dowód z opinii biegłego. Wskazać należy, że sąd rejonowy dopuścił się w ten sposób naruszenia **art. 156¹ k.p.c.** W orzecznictwie SN, już przed wprowadzeniem tego przepisu, utrwalił się pogląd, oparty

na zasadzie lojalności procesowej, zgodnie z którym, jeśli sąd orzekający uzna, że do rozstrzygnięcia danej sprawy konieczne są wiadomości specjalne, powinien uprzedzić o tym strony celem umożliwienia złożenia im stosownych wniosków dowodowych. Zaniechanie w tym zakresie stanowi uchybienie proceduralne, które mogło mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia.

10. Z uwagi na doręczenie pełnomocnikowi powoda odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 5 września 2023 r., apelację należy wnieść najpóźniej do dnia 19 września 2023 r.

11. Najistotniejsze elementy wpływające na ocenę rozwiązania zadania to:

- a) sporządzenie apelacji, a nie opinii,
- b) sporządzenie projektu apelacji, który będzie zgodny z treścią zadania, właściwe wypełnienie poleceń zadania,
- c) właściwe sformułowanie zakresu zaskarżenia oraz zakresu żądanej zmiany,
- d) dostrzeżenie oraz opisanie aspektów naruszenia prawa procesowego i materialnego, co powinno znaleźć wyraz w zarzutach apelacyjnych oraz w uzasadnieniu apelacji,
- e) zachowanie wszystkich wymagań formalnych apelacji,
- f) przedstawienie właściwego wyводу, logicznej i pełnej argumentacji, poprawne posługiwanie się językiem prawniczym.